

[Kofod-Svendsen]

Det, der er brug for, er strukturændringer. Vi har fået gennemført flere strukturændringer, og vi havde gerne set yderligere strukturændringer, men det var der altså ikke mulighed for at komme igennem med. Men vi må videre, og det, jeg her vil nævne som eksempel, er en dagpengereform. Jeg mener, vi må gøre arbejdsmarkedets parter mere økonomisk medansvarlige for finansieringen af den alt for store ledighed.

Vi regner vel alle med, at vi får et opsving med øget beskæftigelse om forhåbentlig ikke så lang tid, og så må vi ikke løbe ind i flaskehalsproblemer, som vi gjorde i 1986-87. Vi må have en finansiering af dagpengene, sådan at arbejdsmarkedets parter virkelig er økonomisk ansvarlige, når der skal indgås nye overenskomster.

Den lave lønudvikling og inflation, som vi har haft, må vi magte at opretholde, også når flere kommer i arbejde.

Vi tror altså, at strukturændringer kombineret med bedre mulighed for uddannelse er noget, vi må have på plads så hurtigt som muligt, og sådan at det kan træde i kraft samtidig med, at de nye overenskomster skal indgås i april 1993.

Jeg mener, vi får en finanslov, som er økonomisk forsvarlig. Et af de forhold, som vi glæder os over, er, at vi får en finanslov, hvor vi nu kommer op på at yde 1 pct. af vores bruttonationalprodukt i ulandsbistand. Det er et flot resultat. Vi er i front med at yde en indsats i den tredje verden. Det er menneskeligt rigtigt, det er også på lang sigt det økonomisk kloge, at vi hjælper en udvikling i gang i den tredje verden, så de bliver vore samhandelspartnere. Jeg synes, det er lidt af en milepæl, at vi nu vedtager en finanslov, hvor vores ulandsbistand er kommet op på den ene procent, som vi er mange der har talt om i mange år. Nu når vi det, og så skal den ene procent også helt gå til indsats i den tredje verden.

Samtidig har vi nogle målrettede forbedringer, som jeg nævnte adskillige eksempler på i går. Her vil jeg trække to frem. Det ene er friskoleområdet. Ligesom ordføreren for Det Radikale Venstre har vi undret os meget over den drastiske besparelse, som KV-regeringen lagde op til – en regering, som netop lægger vægt på privatisering og det private initiativ. Vi glæder os over, at denne besparelse ikke er blevet til

noget, og at vi oven i købet er blevet enige om en formulering, der gør kommunerne økonomisk mere medansvarlige for, at elever kan komme på de frie kostskoler. Så besparelsen er vendt til en forbedring, hvad vi er glade for.

Vi er også glade for, at vi har fået hævet tilskudsprocenten i støtten til de frie grundskoler. Det var ganske enkelt blevet for dyrt at have sine børn gående på den frie grundskole. Hvis vi ikke havde fået vendt udviklingen på dette område, ville der være mange ganske almindelige mennesker, der ikke ville have haft råd til at have deres børn gående på en skole af den type, og dermed ville vi have slået noget meget afgørende i stykker, nemlig det frie skolevalg.

I Danmark har vi en tradition for, at vi kan oprette og drive frie skoler med forskellige livssyn og forskellige pædagogiske overbevisninger. De er billigere end de offentlige skoler, men der må være en rimelig offentlig medfinansiering. Vi nåede ikke helt frem til det rigtige resultat, en opfyldelse af vores målsætning. Med en tilskudsprocent på 75 må man selv finansiere den sidste fjerdedel. Det må vi få helt på plads ved kommende finanslovforlig, men her var et skridt i den rigtige retning. Så for hele friskolesektoren er denne finanslov en forbedring.

Finansloven er også en forbedring for frivillig-Danmark, hvor vi har en række humanitære og almennyttige organisationer, som har fået et løft på forskellige måder. Det er også flot, at dette er lykkedes, samtidig med at vi har overholdt det måltal, som er udtryk for, at den stramme udgiftspolitik bliver videreført. Det har vi lagt megen vægt på fra begyndelsen af forhandlingerne; vi har ikke ønsket at rutte med pengene, men vi har ønsket nogle omdisponeringer, for at vi kunne få en bedre finanslov end den, der var fremsat forslag til.

Endelig vil jeg ikke alene takke de andre partier, som vi har været i finanslovforhandlinger med, men også rette en tak til de embedsmænd, som har leveret notat efter notat til os, og komplimentere embedsmændene for det meget dygtige arbejde, der er blevet udført. Jeg er en af dem, der har bedt om mange notater og ønsket at få mange spørgsmål undersøgt, og jeg er faktisk imponeret over, så hurtigt det ene notat er dukket frem efter det andet. Det vil jeg gerne benytte denne lejlighed til både at sige tak for og udtale min kompliment over.